

	a. 1/1—31/3 1917. Kr.	b. 1/4—31/12 1917. Kr.	c. 1/1—31/3 1918. Kr.	Tilsammen. 1/1 1917—31/3 1918. Kr.
Indirekte Hjælp 1).....	3,217,000	9,789,000	9,769,000	22,775,000
Direkte Pengehjælp:				
Arbejdsløshedskasser...	956,000	1,544,000	784,000	3,284,000
Sygekasser.....	399,000	983,000	587,000	1,969,000
Anden Pengehjælp	3,440,000	4,666,000	5,580,000	13,686,000
I alt for § 1...	8,012,000	16,982,000	16,720,000	41,714,000

medens en Fordeling paa de 3 Hovedlandsdele for hele Tidsrummet giver følgende Tal:
1. Januar 1917—31. Marts 1918.

	Hoved- staden. Kr.	Provins- byerne. Kr.	Land- distrikterne. Kr.	Hele Landet. Kr.
Indirekte Hjælp 1).....	9,284,000	6,791,000	7,700,000	22,775,000
Direkte Pengehjælp:				
Arbejdsløshedskasser	956,000	1,837,000	491,000	3,284,000
Sygekasser.....	1,050,000	476,000	443,000	1,969,000
Anden Pengehjælp	3,835,000	3,546,000	6,305,000	13,686,000
I alt for § 1...	15,125,000	12,650,000	13,939,000	41,714,000

Udgifter i Henhold til Lovens § 2 er, som det videre fremgaar af Tabel I, opgjort til i alt **27,742,000 Kr.**, fordelt paa de 3 Tidsrum som følger:

a.	1/1 1917—31/3 1917.....	516,000	Kr.
b.	1/4 1917—31/12 1917.....	10,182,000	—
c.	1/1 1918—31/3 1918.....	17,044,000	—

I alt efter § 2... **27,742,000 Kr.**

Med Hensyn til Udgifternes Fordeling mellem § 1 og § 2 skal det bemærkes, at ikke faa Kommuner, hvor der var Tale om en Foranstaltning, der sigtede til at komme alle Kommunens Beboere til Gode, kun har opført den Del af Udgiften, der vedrørte Personer over en vis Indtægtsgrænse, under § 2-Udgifter, medens den Del, der vedrørte Personer under denne Grænse, er indbefattet i de øvrige § 1-Udgifter; i Almindelighed er denne Fremgangsmaade fulgt af saadanne Kommuner, hvor den paagældende Foranstaltning til en Begyndelse kun tog Sigte paa Hjælp til økonomisk ringere stillede, men senere er udvidet til at gælde samtlige Kommunens Beboere; men foruden i de Kommuner, der udtrykkelig angiver det, er Fremgangsmaaden fulgt i et langt større Antal Kommuner, hvad der ved en Sammenligning mellem Tallene med Tydelighed fremgaar.

Medens saaledes den Fordeling mellem Udgifter i Henhold til § 1 og § 2, der her har kunnet foretages, giver et altfor lille Tal for § 2's Vedkommende, naar man ved Sondring mellem de 2 Paragraffer lægger Vægt paa, om de paagældende Foranstaltninger er kommet samtlige Beboere eller kun en nærmere betegnet Del til Gode, vil man paa den anden Side være i Stand til tilnærmelsesvis at opgøre, hvor stor en Del af de samlede Udgifter, der bliver at refundere af Staten, og hvor stor en Del, der bliver Kommunernes Nettoudgift under Forudsætning af, at den foretagne regnskabsmæssige Fordeling af Udgifterne mellem § 1 og § 2 i det væsentlige bliver uforandret ved Kommuneregnskabernes Revision; for de 3 Hovedlandsdele finder man da følgende Tal:

	Statskassens Tilskud. Kr.	Kommunernes Nettoudgift. Kr.	Tilsammen § 1- og § 2- Udgifter. Kr.
Hovedstaden	14,109,000	13,093,000	27,202,000
Provinsbyerne	11,543,000	10,435,000	21,978,000
Landdistrikterne	11,406,000	8,872,000	20,278,000
Hele Landet...	37,058,000	32,400,000	69,458,000

1) D. v. s. direkte eller indirekte Forsyning med Naturalier m. v. uden Betaling eller til nedsat Pris.